

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๑๐
เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๕๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒๖ (พ.ศ. ๒๕๑๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ
การเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗
(ฉบับที่ ๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออกกฎกระทรวง
ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕๓ แห่งกฎกระทรวง
เศรษฐกิจการ ว่าด้วยการนำร่อง ออกตามความในมาตรา ๔ แห่ง
พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธ
ศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๘
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๐๖)

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๕๐. ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕

ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒) และให้ใช้
ความต่อไปนี้เป็นแทน

“ข้อ ๕๓ เรือดังต่อไปนี้ ไม่ต้องใช้ผู้นำร่องภายในเขต
ที่กำหนดในข้อ ๕๒

- (๑) เรือของรัฐบาลไทย
- (๒) เรือของรัฐบาลต่างประเทศ
- (๓) เรือที่มีขนาดความยาวตลอดลำต่ำกว่า ๑๖.๕ ฟุต
(๕๐.๒๕ เมตร)

เรือตามวรรคหนึ่งนี้จะใช้ผู้นำร่องก็ได้แต่ต้องเสียค่าจ้าง
นำร่องตามอัตราที่กำหนดไว้ในพิกัดค่าจ้างนำร่อง รัฐมนตรีจะ
ลดหย่อนค่าจ้างนำร่องให้เฉพาะรายก็ได้”

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๕๔ แห่งกฎกระทรวง
เศรษฐกิจ ว่าด้วยการนำร่อง ออกตามความในมาตรา ๔ แห่ง
พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธ
ศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๘
แทนข้อ ๕๔ แห่งกฎกระทรวงดังกล่าว ซึ่งถูกยกเลิกโดย
กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๐๖) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธ
ศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒)

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๑๒

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๕๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕

“ข้อ ๕๔ เรือที่ชักธงไทยซึ่งมีขนาดความยาวตลอดลำไม่เกิน ๔๐๐ ฟุต (๑๒๑.๙๒ เมตร) นั้น นายเรือจะขอรับใบอนุญาตเป็นผู้นำร่องพิเศษเพื่อทำการนำร่องภายในเขตที่กำหนดในข้อ ๕๒ (๑) ก็ได้”

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๕๔ ทวิ แห่งกฎกระทรวงเศรษฐกิจการ ว่าด้วยการนำร่อง ออกตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๘

“ข้อ ๕๔ ทวิ เรือที่เป็นกรรมสิทธิ์ของรัฐวิสาหกิจหรือองค์การของรัฐ ซึ่งรัฐวิสาหกิจหรือองค์การของรัฐนั้นเป็นผู้ประกอบกิจการเดินเรือเอง ให้เสียค่าจ้างนำร่องสำหรับทุกระยะเพียงกึ่งอัตราของพิกัดค่าจ้างนำร่องตามหมวด ๕”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗๑ แห่งกฎกระทรวงเศรษฐกิจการ ว่าด้วยการนำร่อง ออกตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๐๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๕๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕

แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๓๗ (ฉบับที่ ๒) และให้ใช้
ความต่อไปนี้เป็นแทน

“ข้อ ๓๑ ภายในเขตที่กำหนดในข้อ ๕๒ จะมีผู้นำร่อง
ที่จะอนุญาตให้ทำการนำร่องได้ไม่เกิน ๕๐ คน และมีผู้ฝึกการ
นำร่องของรัฐบาลได้ไม่เกิน ๑๐ คน ทั้งนี้ไม่รวมผู้นำร่องพิเศษ”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓๓ แห่งกฎกระทรวง
เศรษฐกิจ ว่าด้วยการนำร่อง ออกตามความในมาตรา ๔ แห่ง
พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธ
ศักราช ๒๕๓๗ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๗
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๐๖)
ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๓๗ (ฉบับที่ ๒) และให้ใช้
ความต่อไปนี้เป็นแทน

“ข้อ ๓๓ จากสถานีนำร่องที่จอดเรือพักผู้นำร่องนอก
สันดอนปากน้ำเจ้าพระยาถึงด้านใต้ของเขตท่าเรือกรุงเทพ ฯ เขต
ที่ ๓ ต้องเสียค่าจ้างนำร่องรวมทั้งขาเข้าและขาออก แม้ว่าจะ
ใช้ผู้นำร่องเพียงขาเดียว ตามขนาดของเรือและอัตรา ดังต่อไปนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๑๔

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๕๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕

(๑) เรือที่มีขนาดความยาวตลอดลำไม่เกิน ๑๖๕ ฟุต (๕๐.๒๕ เมตร) คิดค่าจ้างนำร่อง ๑,๖๐๐ บาท ถ้าเกิน ๑๖๕ ฟุต (๕๐.๒๕ เมตร) ส่วนที่เกินฟุตละ ๑๐ บาท เศษของ ๑ ฟุต ให้คิดเป็น ๑ ฟุต

(๒) เรือที่กินน้ำลึกเกิน ๑๐ ฟุต (๓.๐๕ เมตร) คิดค่าจ้างนำร่องเพิ่มจาก (๑) สำหรับส่วนที่เกินในอัตราร้อยละ ๑๐ ของอัตราค่าจ้างนำร่องที่คิดได้จาก (๑) ต่อ ๑ ฟุต เศษของ ๑ ฟุต ให้คิดเป็น ๑ ฟุต

ส่วนกินน้ำลึกของเรือให้ถือเอาส่วนของเรือที่กินน้ำลึกมากที่สุดในการเข้า ขณะที่เราเข้าจอดที่ทอดจอดเรือเรียบร้อยแล้ว และในการออกขณะที่เรือเข้าจอดที่ทอดจอดเรือก่อนออกเดินทาง

(๓) เรือที่เข้าหรือออกเพียงคนเดียวให้เสียค่าจ้างนำร่องกึ่งอัตรา ”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗๔ แห่งกฎกระทรวงเศรษฐกิจการ ว่าด้วยการนำร่อง ออกตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๐๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๑๕

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๕๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕

แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๓๗ (ฉบับที่ ๒) และให้ใช้
ความต่อไปนี้เป็น

“ข้อ ๗๔ การเลื่อนที่จอดเรือภายในเขตที่กำหนดใน
ข้อ ๕๒ (๑) ต้องเสียค่าจ้างนำร่องตามขนาดของเรือและอัตรา
ดังต่อไปนี้

(๑) ภายในเขตหนึ่งเขตใดของเขตท่าเรือกรุงเทพ ฯ เรือ
ที่มีขนาดความยาวตลอดลำไม่เกิน ๑๖๕ ฟุต (๕๐.๒๘ เมตร)
คิดค่าจ้างนำร่อง ๕๐๐ บาท ถ้าเกิน ๑๖๕ ฟุต (๕๐.๒๘ เมตร)
ส่วนที่เกินฟุตละ ๕ บาท เศษของ ๑ ฟุต ให้คิดเป็น ๑ ฟุต

(๒) ถ้าเลื่อนข้ามเขต ต้องเสียค่าจ้างนำร่องเพิ่มอีก
เขตละ ๓๐๐ บาท

(๓) ถ้าเลื่อนออกนอกเขตท่าเรือกรุงเทพ ฯ แต่ยังไม่
ออกไปพ้นร่องน้ำสันดอนปากน้ำเจ้าพระยา ต้องเสียค่าจ้าง
นำร่องเพิ่มอีกไมล์ละ ๓๐๐ บาท เศษของ ๑ ไมล์ ให้คิดเป็น
๑ ไมล์

(๔) ถ้าเลื่อนเรือจากที่หนึ่งที่ใดในร่องน้ำสันดอนปากน้ำ
เจ้าพระยา ต้องเสียค่าจ้างนำร่องภายในระยะทาง ๑ ไมล์แรก
ตามอัตราที่กำหนดใน (๑) และไมล์ต่อไปอีกไมล์ละ ๓๐๐ บาท

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๑๖

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๕๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕

เศษของ ๑ ไมล์ ให้คิดเป็น ๑ ไมล์ ถ้าเข้าสู่เขตท่าเรือกรุงเทพ ฯ ต้องเสียค่าจ้างนำร่องเพิ่มอีก เขตละ ๓๐๐ บาท ตามที่กำหนดใน (๒)

(๕) ถ้าผ่านสะพานข้ามแม่น้ำต้องเสียค่าจ้างนำร่องเพิ่มอีกครั้งละ ๕๐๐ บาท”

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗๕ แห่งกฎกระทรวง เสรฐการ ว่าด้วยการนำร่อง ออกตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๑๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒) และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๗๕ การนำเรือเข้าและออกเขตท่าหรือน่านน้ำอื่น ซึ่งมิใช่เขตที่กำหนดในข้อ ๕๒ (๑) ถ้าเรือใดใช้ผู้นำร่องทำการนำร่องต้องเสียค่าจ้างนำร่องกึ่งหนึ่งของพิกัดค่าจ้างนำร่องตามที่กำหนดในข้อ ๗๓ สำหรับระยะทางขาเข้าหรือขาออกที่ไม่เกิน ๑ ไมล์ สำหรับระยะทางที่เกิน ๑ ไมล์ ต้องเสียค่าจ้างนำร่องเพิ่มขึ้นอีกไมล์ละ ๓๐๐ บาท เศษของ ๑ ไมล์ ให้คิดเป็น ๑ ไมล์

ข้อ ๘ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗ แห่งกฎกระทรวง
เศรษฐกิจว่าด้วยการนำร่อง ออกตามความในมาตรา ๔ แห่ง
พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม
พ.ศ. ๒๔๗๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓
(พ.ศ. ๒๕๐๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือใน
น่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒)
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๗ การเดินที่จอดเรือในเขตท่าหรือน่านน้ำอื่นซึ่ง
มิใช่เขตที่กำหนดในข้อ ๕๒ (๑) ถ้าเรือใดใช้ผู้นำร่องทำการ
เดินเรือ ต้องเสียค่าจ้างนำร่องภายในระยะทาง ๑ ไมล์แรก
ตามอัตราที่กำหนดในข้อ ๗๔ (๑) และไมล์ต่อไปไมล์ละ ๓๐๐
บาท เศษของ ๑ ไมล์ ให้คิดเป็น ๑ ไมล์

ข้อ ๘ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗ แห่งกฎกระทรวง
เศรษฐกิจว่าด้วยการนำร่อง ออกตามความในมาตรา ๔ แห่ง
พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม
พ.ศ. ๒๔๗๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓
(พ.ศ. ๒๕๐๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือใน

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๑๘

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๕๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕

น่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๒)
และให้ใช้ความต่อไปน้แทน

“ข้อ ๑๕ พิกัดคำจ้างนำร่องตามข้อ ๑๓ ถึงข้อ ๑๘ นั้น ใช้สำหรับเรือที่สามารถจะเคลื่อนเดินโดยใช้เครื่องจักรของเรือนั้นได้เอง แต่ถ้าเรือนั้นเป็นเรือที่จะต้องใช้เรืออื่นจูงหน้าหรือจูงข้างหรือดันให้เรือนั้นเคลื่อนเดินอันเป็นความประสงค์ของนายเรือหรือผู้ควบคุมเรือแล้ว ต้องเสียค่าจ้างนำร่องตามขนาดความยาวตลอดลำของเรือนั้น และของเรืออื่นที่ใช้เป็นเรือจูงหรือเรือดัน โดยคิดรวมความยาวของเรือนั้นเข้ากับ ความยาวของเรือทุกลำที่ใช้ในการจูงหรือดัน ส่วนกินน้ำลึกของเรือที่ใช้ในการคิดค่าจ้างนำร่องให้ถือเอาส่วนของเรือที่กินน้ำลึกที่มากที่สุดของบรรดาเรือดังกล่าว

เรือที่จะใช้จูงหรือดันนั้น จะต้องมีกำลังขับเคลื่อนที่เพียงพอและมีคุณสมบัติสมบูรณ์ตามที่กำหนดในข้อ ๑๒ ในการนี้ให้นายเรือหรือผู้ควบคุมเรือตกลงกับผู้นำร่อง และทำหนังสือไว้เป็นหลักฐานทุกรายไป”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

ศิริลักษณ์ จันทรางศุ

ปลัดกระทรวงคมนาคม ผู้ใช้อำนาจของ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๑๕

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๕๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจาก
บทบัญญัติเกี่ยวกับคำจ้างนำร่องไม่เหมาะสมกับกาลสมัย สมควรแก้ไข
เพิ่มเติมกฎกระทรวงให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน
จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงฉบับนี้